

Labā Vēsts

Bet sestajā mēnesī eņģeli Gabriēlu Dievs sūtīja uz Galilejas pilsētu Nacareti pie jaunavas, kas bija saderināta vīram, kam vārds Jāzeps, no Dāvida cilts, un jaunavas vārds bija Marija. Un eņģelis, pie viņas ienācis, sacīja: "Esi sveicināta, tu apžēlotā, Tas Kungs ar tevi!" Bet viņa iztrūkās par viņa valodu un domāja pie sevis: kas tas par sveicienu? Un eņģelis sacīja: "Nebīsties, Marija, jo tu žēlastību esi atradusi pie Dieva. Un redzi, tu tapsi grūta savās miesās un dzemdēsi Dēlu, un sauksi Viņa vārdu: Jēzus. Tas būs liels, un Viņu sauks par Visaugstākā Dēlu, un Dievs Tas Kungs Tam dos Viņa tēva Dāvida troni, un Viņš valdīs pār Jēkaba namu mūžīgi, un Viņa valstībai nebūs gala." Bet Marija sacīja: "Redzi, es esmu Tā Kunga kalpone, lai notiek ar mani pēc tava vārda." Un eņģelis no viņas aizgāja.

Lūkas 1:26-33 & 38

Arī Jāzeps no Galilejas, no Nacaretas pilsētas, nogāja uz Jūdeju, uz Dāvida pilsētu, vārdā Bētlemi, tāpēc ka viņš bija no Dāvida nama un cilts, ka pierakstītos ar Mariju, savu saderināto, kas bija grūta. Un, tiem turpat esot, viņai laiks pienāca dzemdēt. Un viņai piedzima pirmdzimtais Dēls, un viņa To ietina autiņos un lika silē, jo tiem citur nebija vietas tai mājoklī. Lūkas 2:4-7

Un gani bija ap to pašu vietu laukā, tie, nomodā būdami, sargāja naktī savus lopus, un Tā Kunga eņģelis pie tiem piestājās, un Tā Kunga spožums tos apspīdēja, un tie bijās ļoti. Bet eņģelis uz tiem sacīja: "Nebīstieties, jo redzi, es jums pasludinu lielu prieku, kas visiem ļaudīm notiks: jo jums šodien Pestītājs dzimis, Dāvida pilsētā, kas ir Kristus, Tas Kungs. Un to ņemieties par zīmi: jūs atradīsiet bērnu autos ietītu un silē gulošu." Un piepeši tur pie eņģeļa bija debespulku draudze; tie slavēja Dievu un sacīja: "Gods Dievam augstībā, un miers virs zemes, un cilvēkiem labs prāts."

Lūkas 2:8-14

Bet bērns auga un tapa stiprs garā, pilns gudrības, un Dieva žēlastība bija ar Viņu.

Lūkas 2:40

Jānis Kristītājs nāca tuksnesī, sludinādams grēku nožēlas kristību uz grēku piedošanu. Un pie viņa izgāja visa Jūdejas zeme un visi Jeruzālemes ļaudis; un tie tika viņa kristīti Jordānas upē, izsūdzēdami savus grēkus. Un Jānis bija ģērbies kamieļu spalvas drēbēs un ādas jostu ap gurniem un ēda siseņus un kameņu medu, un sludināja, sacīdams: "Kāds spēcīgāks nekā es nāk pēc manis, kam es neesmu cienīgs noliecies atraisīt Viņa kurpju siksnas. Es jūs esmu kristījis ar ūdeni, bet Viņš jūs kristīs ar Svēto Garu." Un notika, ka tanīs dienās Jēzus nāca no Nacaretas Galilejā un tika Jāņa kristīts Jordānā. Un tūdaļ, no ūdens izkāpdams, viņš redzēja debesis atveramies un Garu kā balodi uz Viņu nolaižamies. Un balss atskanēja no debesīm: "Tu esi Mans mīļais Dēls, uz Tevi Man ir labs prāts." Marka 1:4-11

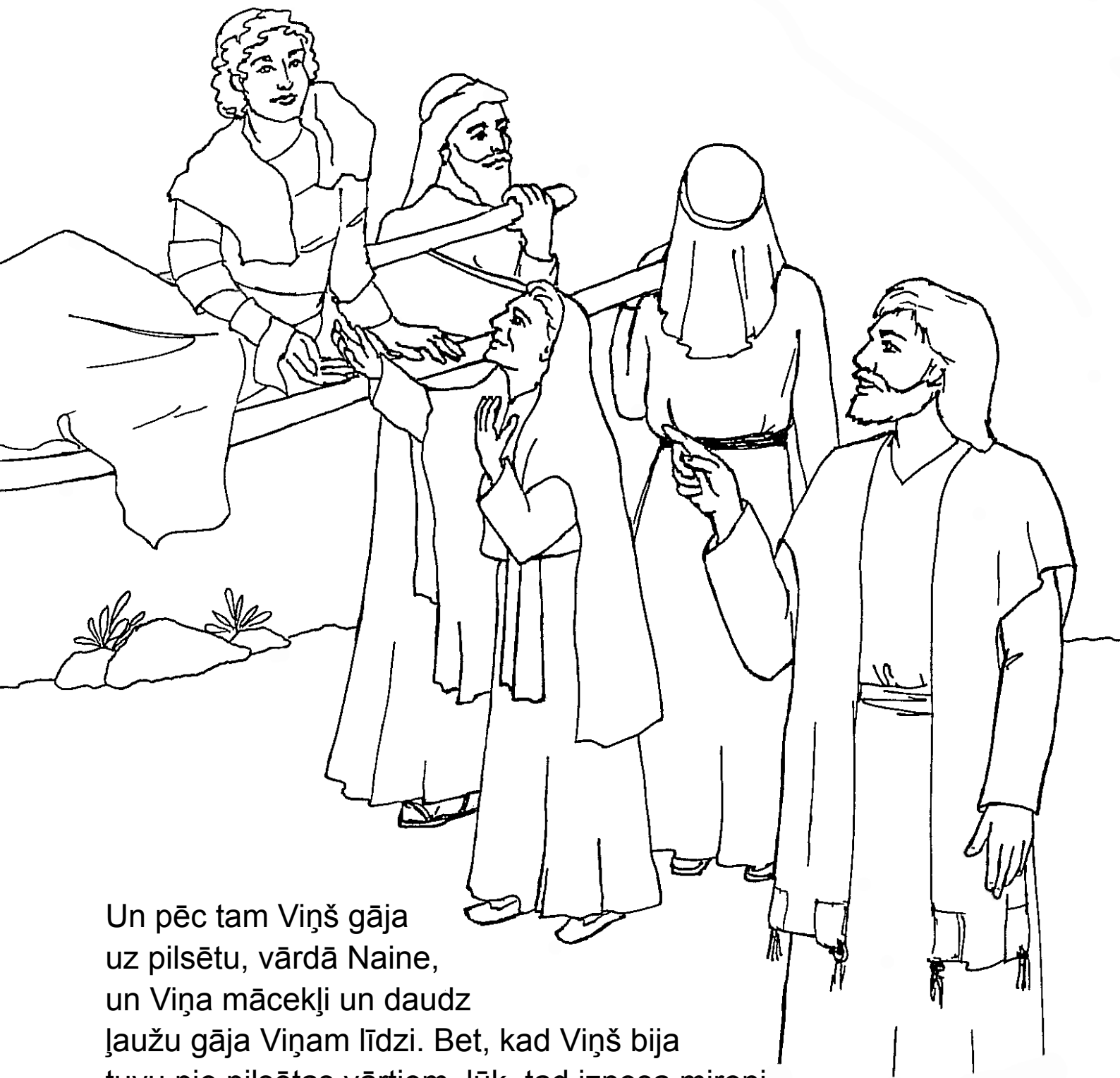

Un Viņš uzkāpj kalnā un aicina pie Sevis, kurus pats gribēja, un tie nāca pie Viņa. Un Viņš iecēla divpadsmit, lai tie būtu pie Viņa un Viņš tos izsūtītu sludināt, un lai tiem būtu vara ļaunus garus izdzīt.

Marka 3:13-15

Bet tur bija kāds cilvēks no farizejiem, vārdā Nikodēms, jūdu valdības vīrs. Tas nāca pie Jēzus naktī un sacīja Viņam: "Rabi, mēs zinām, ka Tu esi Mācītājs, no Dieva nācis. Jo neviens nevar tādas zīmes darīt, kā Tu dari, ja Dievs nav ar to." Jēzus atbildēja: "Patiesi, patiesi Es tev saku: ja cilvēks nepiedzimst no augšienes, neredzēt tam Dieva valstības." Nikodēms saka Viņam: "Kā cilvēks var piedzimt, vecs būdams? Vai tad viņš var atgriezties savas mātes miesās un atkal piedzimt?" Jēzus atbildēja: "Patiesi, patiesi Es tev saku: ja kāds neatdzimst ūdenī un Garā, netikt tam Dieva valstībā! Kas no miesas dzimis, ir miesa, un, kas no Gara dzimis, ir gars. Jāņa 3:1-6

Un pēc tam Viņš gāja uz pilsētu, vārdā Naine, un Viņa mācekļi un daudz ļaužu gāja Viņam līdzī. Bet, kad Viņš bija tuvu pie pilsētas vārtiem, lūk, tad iznesa mironi, kas bija savas mātes vienīgais dēls, un tā bija atraitne, un liels pulks pilsētnieku tai gāja līdzī. Un, to redzējis, Tas Kungs par to iežēlojās un tai sacīja: "Neraudi!" Un piegājis Viņš aizskāra zārku, un nesēji apstājās, un Viņš sacīja: "Jaunekli, Es tev saku: celies augšā!" Un mironis cēlās sēdus un sāka runāt, un Viņš to atdeva viņa mātei. Tad izbailes pārņēma visus, un tie slavēja Dievu, sacīdami: "Liels pravietis mūsu starpā ir cēlies, - un: Dievs Savus ļaudis uzlūkojis."

Lūkas 7:11-16

Kad Jēzus, acis pacēlis, redzēja, ka daudz ļaužu nāk pie Viņa, Viņš sacīja uz Filipu: "Kur pirksim maizi, lai viņiem būtu ko ēst?" Bet to Viņš sacīja, viņu pārbaudīdams, jo pats gan zināja, ko gribēja darīt. Filips Viņam atbildēja: "Par divi simti sudraba gabaliem maizes nepietiek, lai katram tiktu kāds mazums." Tad viens no Viņa mācekļiem, Andrejs, Sīmaņa Pētera brālis, Viņam saka: "Šeit ir kāds zēns, tam ir piecas miežu maizes un divi zivis; bet kas tas ir tik daudz ļaudīm?"

Jēzus sacīja: "Lieciet, lai ļaudis apsēstas!" Bet tur bija daudz zāles tanī vietā. Tad tie apsēdās - vīru vien kādi pieci tūkstoši. Tad Jēzus ņēma maizes un, teicis pateicības vārdus, izdalīja tās tiem, kas bija apsēdušies; tāpat arī no zivīm, cik tiem gribējās. Bet, kad viņi bija paēduši, Viņš sacīja Saviem mācekļiem: "Salasait atlikušās druskas, lai nekas neiet bojā!" Tad tie salasīja tās un piepildīja divpadsmit grozus ar druskām, kas no piecām miežu maizēm bija atlikušas tiem, kas bija ēduši. Kad nu ļaudis redzēja, kādu zīmi Viņš bija darījis, tie sacīja: "Šis tiešām ir tas pravietis, kam jānāk pasaulē."

Jāņa 6:5-14

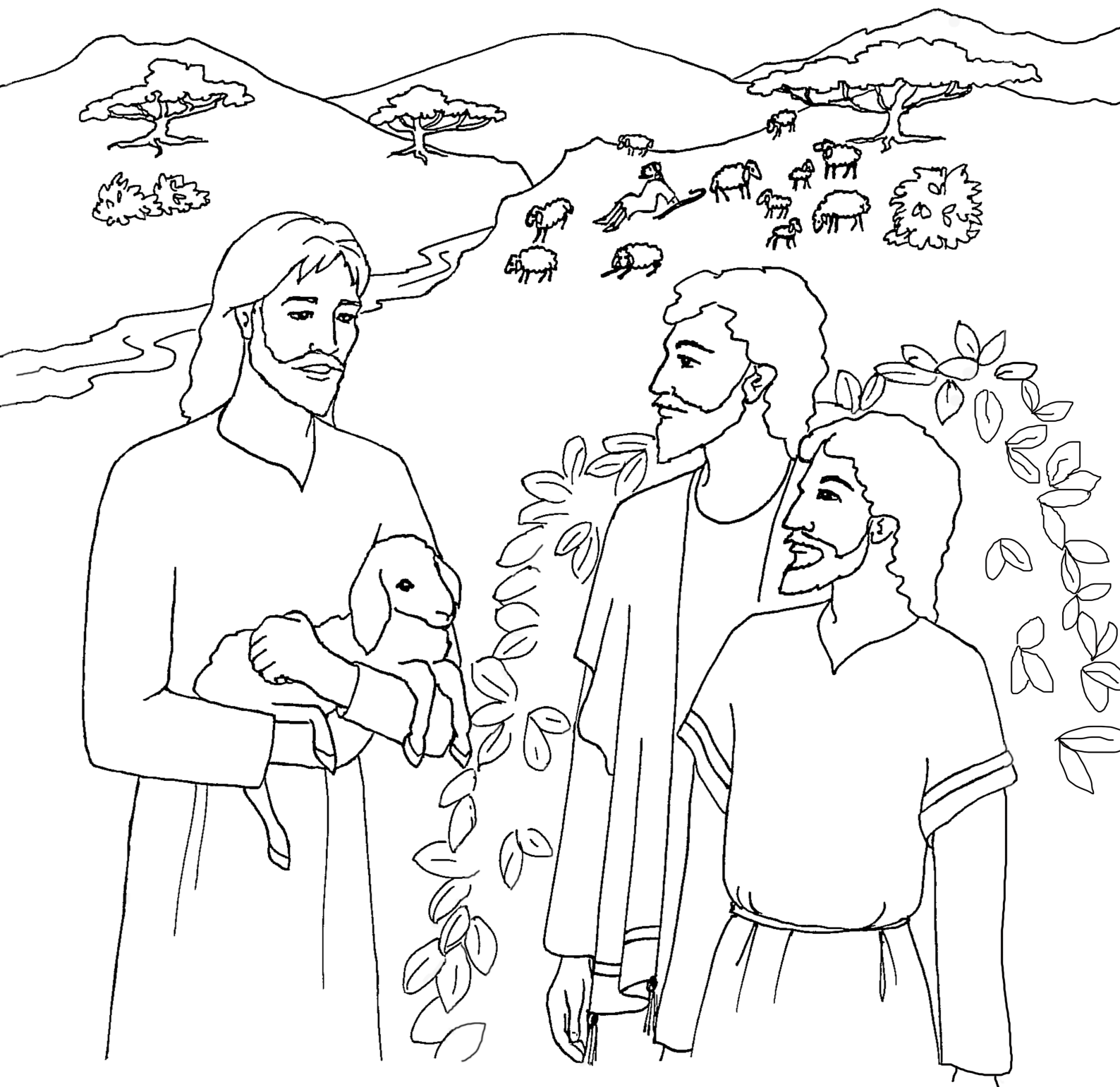

Kad nu vakars metās, Viņa mācekļi nogāja pie jūras, un, iekāpuši laivā, aizbrauca pāri jūrai uz Kapernaumu. Bija iestājusies jau tumsa, bet Jēzus vēl nebija pie tiem atnācis. Un jūra cēlās, stipram vējam pūšot. Kad nu viņi bija nobraukuši divdesmit piecas vai trīsdesmit stadijas, tie redzēja Jēzu pa jūru staigājam un tuvojamies laivai un izbijās. Bet Viņš sacīja tiem: "Es tas esmu, nebīstieties!" Tad viņiem gribējās Viņu ņemt laivā, un tūdaļ laiva sasniedza malu, kurp tie brauca. Jāņa 6:16-21

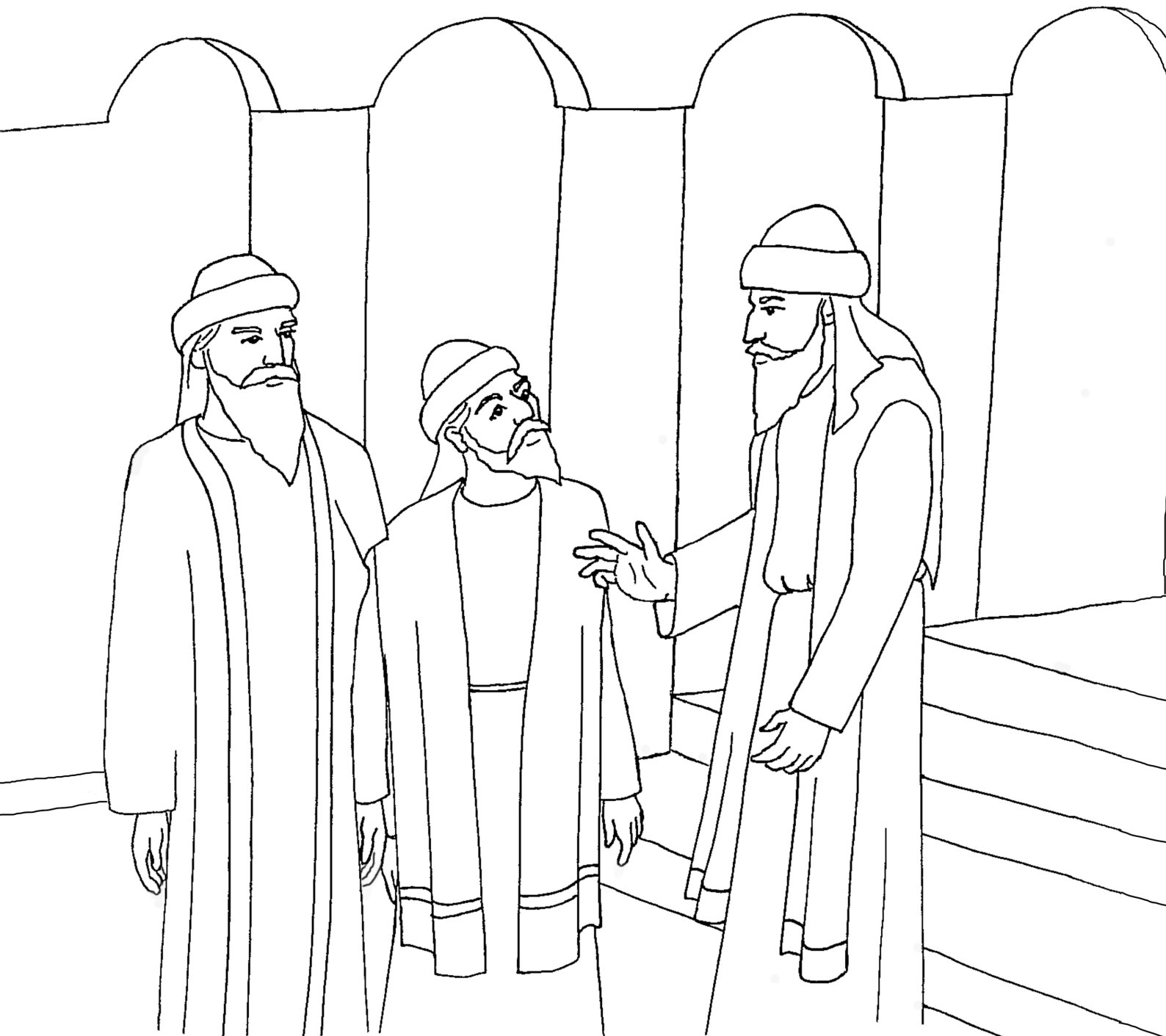
Un tie atnesa bērniņus pie Jēzus, lai Viņš tos aizskartu. Bet mācekļi tos aprāja. Bet Jēzus, to redzēdams, apskaitās un tiem sacīja: "Laidiet bērniņus pie Manis, neliedziet tiem, jo tādiem pieder Dieva valstība. Patiesi Es jums saku: kas Dieva valstību nedabū kā bērniņš, tas nenāks tur iekšā." Un Viņš tos apkampa, rokas tiem uzlika un tos svētīja.

Marka 10:13-16

"ES ESMU labais gans. Labais gans atdod savu dzīvību par savām avīm. Manas avis dzird Manu balsi, Es tās pazīstu, un viņas Man seko. Un Es tām dodu mūžīgo dzīvību, un viņas nemūžam neies bojā, un neviens tās neizraus no Manas rokas."

Jāņa 10:11 & 27-28

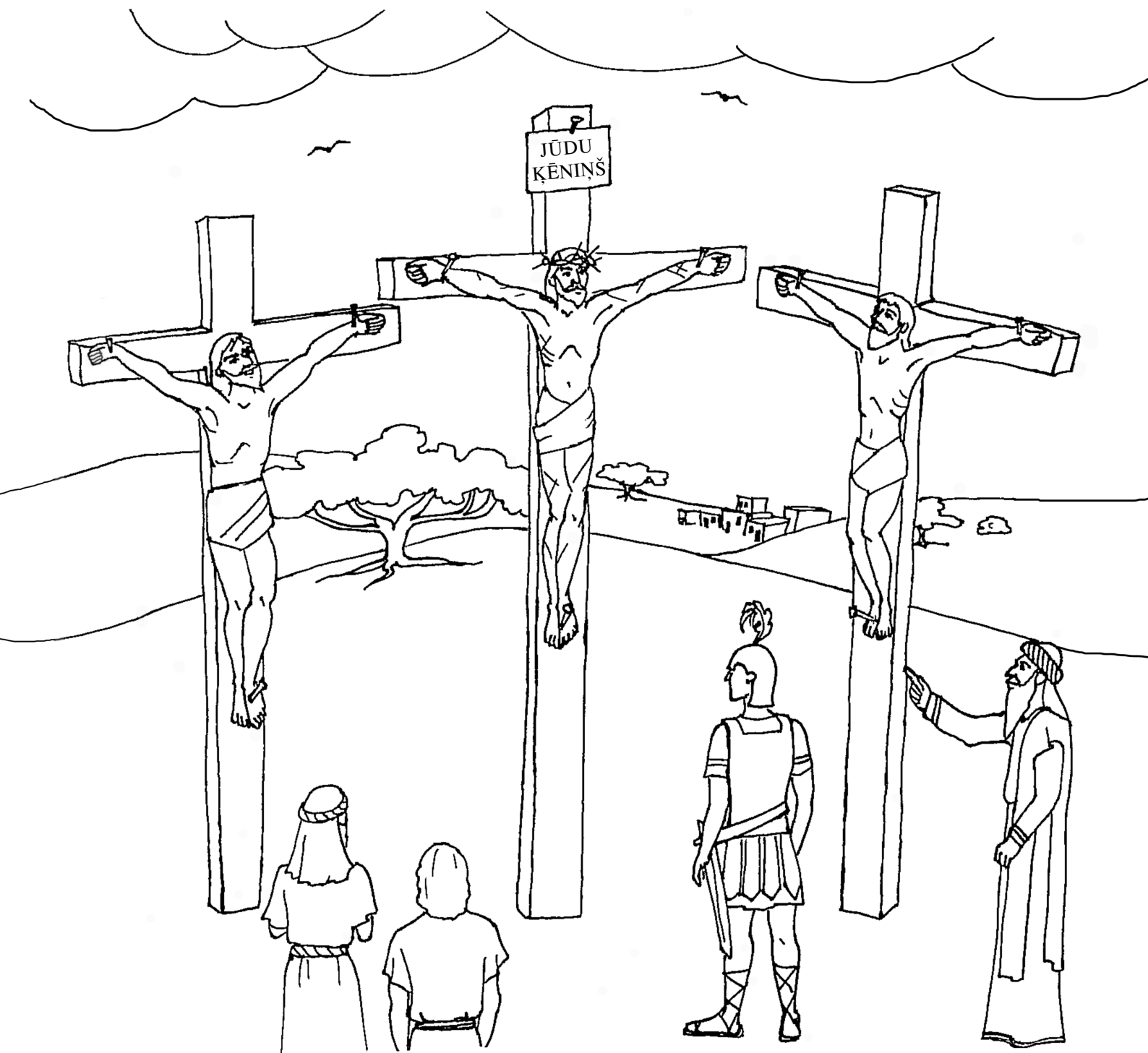
Tad augstie priesteri un farizeji sasauca augstās tiesas sēdi un sacīja: "Ko mēs darīsim? Jo šis cilvēks dara daudz zīmju. Ja mēs Viņu tā palaidīsim, visi sāks ticēt Viņam, un romieši nāks un atņems mums zemi un tautu." Un viens starp viņiem, Kajafa, būdams tā gada augstais priesteris, sacīja viņiem: "Jūs neko nesaprotat un neapsverat, ka mums ir labāk, ka viens cilvēks mirst, ja to prasa tautas labums, nekā kad visa tauta iet bojā." Bet to viņš nesacīja pats no sevis, bet pravietoja, būdams tā gada augstais priesteris. Jo Jēzum bija mirt tautas labā un ne vien jūdu tautas labā, bet arī lai savāktu vienkopus izklīdinātos Dieva bērnus. No tās dienas tie nosprieda Viņu nokaut.

Jāņa 11:47-53

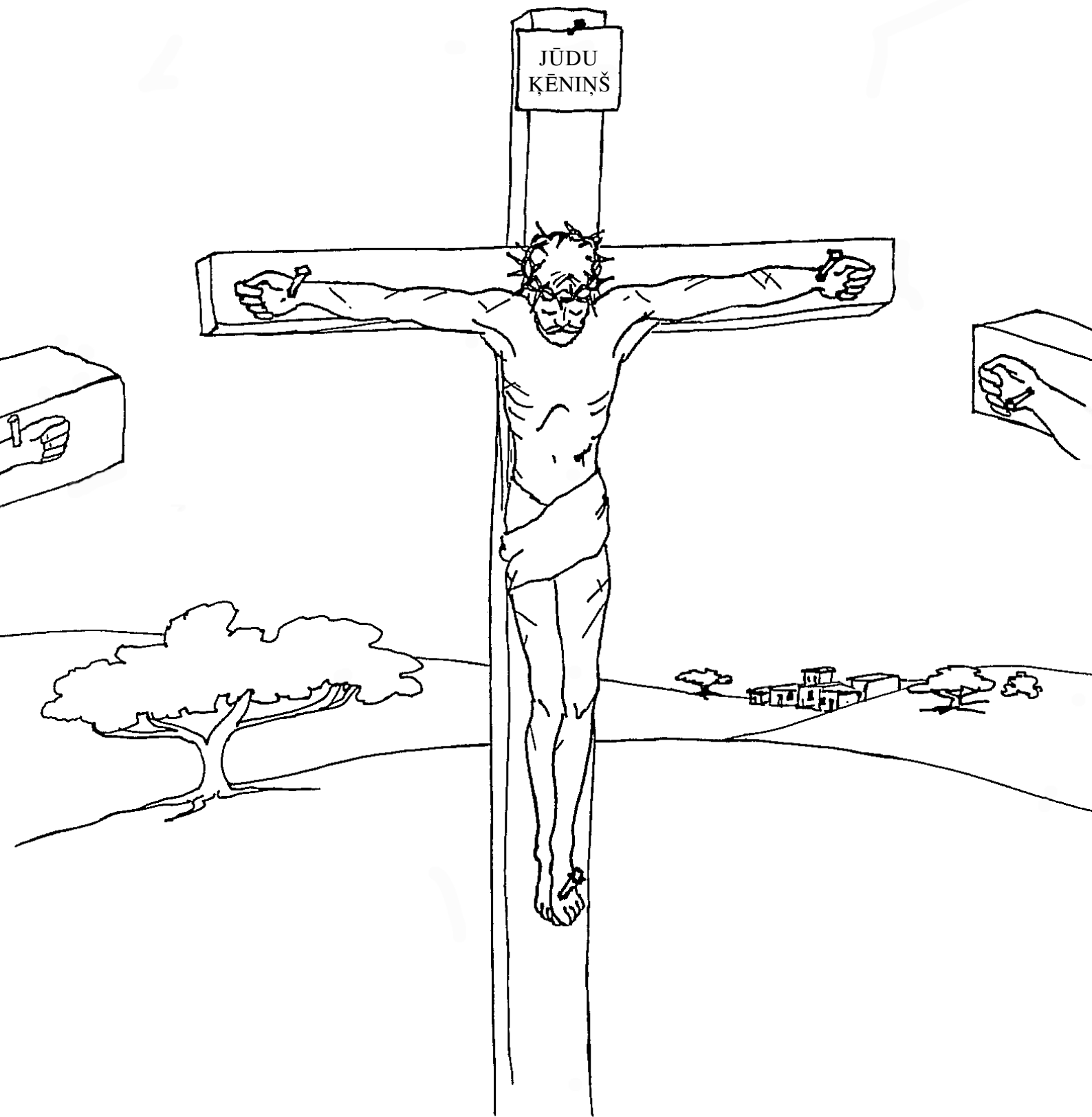
Un, kad vakars metās, Viņš apsēdās ar divpadsmit mācekļiem, un, tiem ēdot, Viņš sacīja: "Patiesi Es jums saku: viens no jums Mani nodos." Un tie ļoti noskuma un sāka cits pēc cita Viņam sacīt: "Taču ne es, Kungs?" Bet Viņš atbildēja un sacīja: "Kas ar Mani mērc savu roku bļodā, tas Mani nodos.

Mateja 26:20-23

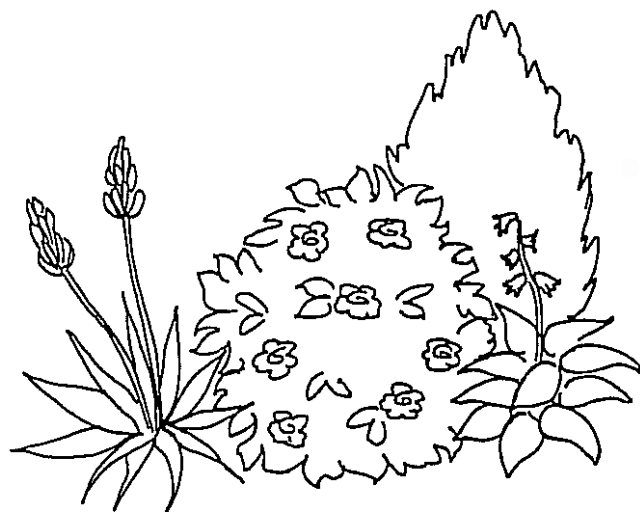
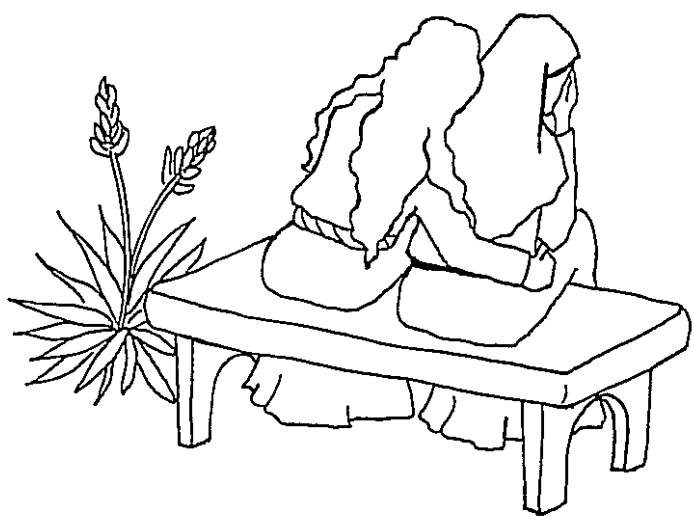

Bet divi ļaundari arī tapa novesti, ka taptu nomaitāti līdz ar Viņu. Un, kad tie nonāca tai vietā, ko sauc par pieres vietu, tad tie tur sīta krustā Viņu un tos ļaundarus, vienu pa labo un otru pa kreiso roku. Un viens no pakārtajiem ļaundariem Viņu zaimoja, sacīdams: "Ja Tu esi Kristus, tad glāb Sevi pašu un mūs!" Bet otrs to norāja un sacīja: "Arī tu nebīsties Dieva, kas esi tai pašā sodā! Un mums gan pareizi notiek: jo mēs dabūjam, ko esam pelnījuši ar saviem darbiem, bet šis nekā ļauna nav darījis." Un viņš sacīja: "Jēzu, piemini mani, kad Tu nāksi Savā valstībā!" Un Jēzus tam sacīja: "Patiesi Es tev saku: šodien tu būsi ar Mani paradīzē."

Lūkas 23:32-33 & 39-43

Un tas bija ap sesto stundu. Tad tapa tumšs pār visu zemi līdz devītai stundai. Un saule tapa aptumšota, un priekšgars Templī pārplīsa vidū pušu. Un Jēzus sauca skaņā balsī: "Tēvs, Es nododu Savu garu Tavās rokās." Un, to sacījis, Viņš nomira. Un virsnieks, redzēdams, kas notika, Dievu teica un sacīja: "Patiesi, šis bijis taisns cilvēks." Lūkas 23:44-47

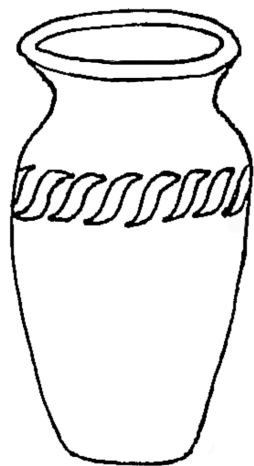
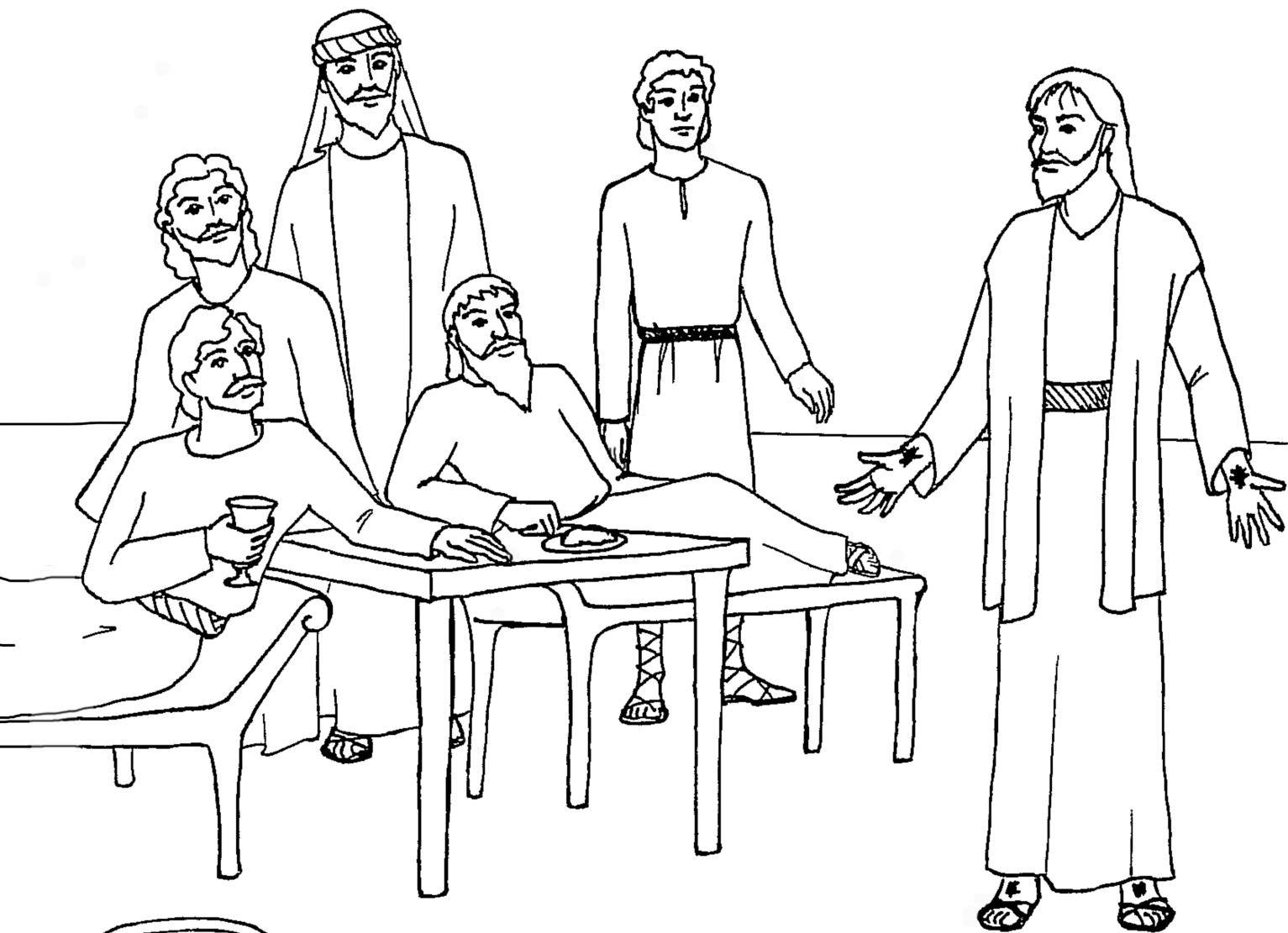
Bet vakarā nāca kāds bagāts cilvēks no Arimatijas, vārdā Jāzeps, kas arī bija kļuvis par Jēzus mācekli. Šis nogāja pie Pilāta un izlūdzās Jēzus miesas. Tad Pilāts pavēlēja tās viņam atdot. Un Jāzeps ņēma miesas, ietina tās tīrā audeklā un ielika tās savā jaunajā kapā, ko viņš bija izcirtis klintī, un viņš pievēla lielu akmeni pie kapa durvīm un aizgāja. Bet tur bija Marija Magdalēna un otra Marija, viņas sēdēja pretim kapam.

Mateja 27:57-61

Bet pirmajā nedēļas dienā ļoti agri, gaismai austot, sievas nāca pie kapa un nesa svaidāmās zāles, ko tās bija sataisījušas. Un vēl kādas citas bija līdz ar tām. Un tās atrada akmeni no kapa noveltu. Tās gāja iekšā un Tā Kunga Jēzus miesas neatrada. Un, kad tās nezināja, ko darīt, redzi, tad pie tām piestājās divi vīri spīdošās drēbēs. Un, kad tās pārbijušās nolaida acis uz zemi, viņi tām sacīja: "Ko jūs meklējat dzīvo pie mirušiem? Viņš nav šeit, bet ir augšāmcēlies. Pieminiet, ko Viņš jums runājis, vēl Galilejā būdams, sacīdams: Cilvēka Dēlam būs tapt nodotam grēcinieku rokās un krustā sistam un trešā dienā augšāmcelties." Un tās atcerējās Viņa vārdus.

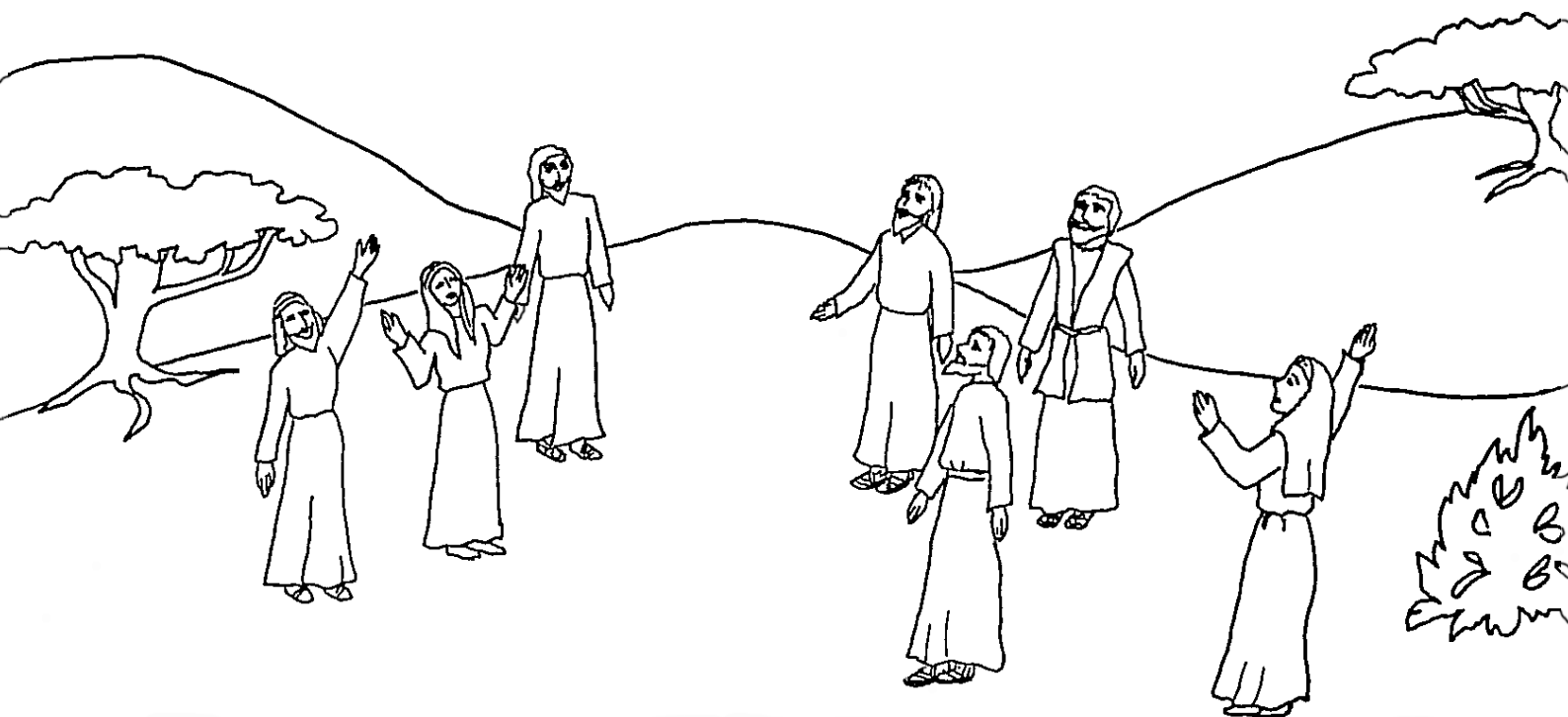
Lūkas 24:1-8

Un tai pašā stundā viņi cēlās, griezās atpakaļ uz Jeruzālemi un atrada tos vienpadsmit sapulcējušos un tos, kas pie tiem bija. Tie sacīja: "Tas Kungs patiesi augšāmcēlies un Sīmanim parādījies." Un viņi šiem stāstīja, kas bija noticis ceļā un kā Tas viņu pazīts, maizi laužot.

Un, kad viņi runāja par šīm lietām, Jēzus pats stājās viņu vidū un viņiem sacīja: "Miers ar jums!" Bet tie ļoti izbijās un baiļojās, un viņiem šķita, ka garu redzot. Un Viņš tiem sacīja: "Kāpēc esat tā izbijušies? Un kāpēc tādas šaubas ceļas jūsu sirdīs? Redziet Manas rokas un Manas kājas! Es pats tas esmu. Aptaustait Mani un apskatait; jo garam nav miesas un kaulu, kā jūs redzat Man esam." Un, to sacījis, Viņš tiem rādīja Savas rokas un kājas.

Lūkas 24:33-40

Un tiem sacīja: "Tā stāv rakstīts, ka Kristum bija ciest un augšāmcelties no miroņiem trešā dienā un ka Viņa Vārdā būs sludināt atgriešanos un grēku piedošanu visām tautām, iesākot no Jeruzālemes, un jūs esat liecinieki tam visam. Un Viņš tos izveda līdz Betānijai un, Savas rokas pacēlis, tos svētīja. Un notika, kad Viņš tos svētīja, Viņš no tiem šķīrās un tapa uzcelts debesīs.

Lūkas 24:46-48 & 50-51

Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību, jo Dievs Savu Dēlu nav sūtījis pasaulē, lai Tas pasauli tiesātu, bet lai pasaule caur Viņu tiktu glābta. Kas tic Viņam, netiek tiesāts, bet, kas netic, ir jau spriedumu dabūjis, tāpēc ka nav ticējis Dieva vienpiedzimušā Dēla Vārdam. Jāņa 3:16-18

Ja sakām, ka mums nav grēka, tad maldinām paši sevi, un patiesība nav mūsos. Ja atzīstamies savos grēkos, tad Viņš ir uzticīgs un taisns, ka Viņš mums piedod grēkus un šķīsta mūs no visas netaisnības. 1. Jāņa 1:8-9

Jēzus viņam saka: "ES ESMU ceļš, patiesība un dzīvība; neviens netiek pie Tēva kā vien caur Mani. Jāņa 14:6

Nāciet šurp pie Manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, Es jūs gribu atvieglināt. Ņemiet uz sevi Manu jūgu, mācaities no Manis, jo Es esmu lēnprātīgs un no sirds pazemīgs; tad jūs atradīsiet atvieglojumu savām dvēselēm. Jo Mans jūgs ir patīkams un Mana nasta viegla." Mateja 11:28-30

Vēl daudz citu zīmju Jēzus darīja Savu mācekļu priekšā, kas nav aprakstītas šinī grāmatā. Bet šīs ir rakstītas, lai jūs ticētu, ka Jēzus ir Kristus, Dieva Dēls, un lai jūs, pie ticības nākuši, dzīvību iegūtu Viņa Vārdā. Jāņa 20:30-31

Es esmu Alfa un Omega, Pirmais un Pēdējais, Sākums un Gals. Jāņa atklāsmes 22:13

ΑΩ

Vai šī lūgšana izsaka Tavas sirds vēlēšanos? Ja jā, tad lūdz šo lūgšanu, un Kristus ienāks Tavā dzīvē, kā Viņš apsolījis:

“Kungs Jēzu, es atzīstu, ka esmu grēcinieks, un Tu man esi nepieciešams manā dzīvē. Paldies, ka Tu nomiri pie krusta, lai paņemtu prom manus grēkus. Paldies, ka Tu piedod manus grēkus un dāvē man mūžīgo dzīvi. Es Tevi ieaicinu savā dzīvē kā manu Glābēju un Kungu. Lūdzu, vadi un kontrolē manu dzīvi.”

Vārds _____ Datums _____

Latvian Scriptures are from Latviešu Valoda,
1997 Revision of Latvian Bible 1965
Latvian Bible Society, Tomsona iela 2-16, Riga, LV-1013 Latvia

Ilustrēja: Linda Riddell

www.goodnewscoloringbook.org

Latvian

